

РЕШЕНИЕ

№ 7550

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9602** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Р. В. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.3, ап.8 срещу Решение № 1040-21-845 от 18.08.2021г.на Директор на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-903 от 25.06.2021г. от Д. Р. В. срещу Разпореждане № РВ.3-21-00924823/26.05.2021г. на длъжностно лице по реда на чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна.

В жалбата са изложени аргументи, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Твърди се, че жалбоподателят е работил по трудов договор със [фирма] на длъжност юриконсулт. Сочи се, че трудовата му дейност при работодателя, няма връзка с извършената проверка от контролните органи на дружеството и направените от тях констатации.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуалният си представител адв.Ж., които поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено. Не претендират разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна

следното:

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за жалбоподателят Д. Р. В. в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болничен лист № E20196487476 с данни, относно правото на парично обезщетение. Периода на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 15.04.2019, до 17.05.2019г. вкл.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за месеците от април до май 2019 г. за Д. В. са отразени дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ад. I от КСО.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на Д. Р. В. е изплатено парично обезщетение както следва:

-за месец април 2019 г. - за 7 работни дни в размер на 362.83 лв.

-за месец май 2019 г. - за 11 работни дни в размер на 570.17 лв.

Въз основа на подадените от осигурителя [фирма] данни за периода от м .09.2018г. до м.08.2019г. по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на Д. Р. В., ЕГН [ЕГН] е изплатено парично обезщетение поради общо заболяване за 18 работни дни в общ размер на 933.00 лв.

От ТП-НОИ С. град е осъществен последващ контрол, относно изплатени парични обезщетения от ДОО и спазване на осигурителното законодателство, резултатите от който са обективирани в Протокол № KB-5-21 -00820643\06.10.2020г. Установено е, че дружество [фирма] няма отчетени обороти, приходи и разходи за периода от месец 06.2014г. до месец 06.2020г., респективно няма доказателства за извършвана търговска дейност. Не са подадени декларации по чл.92 от ЗКПО за периода от 2014г. до 2019г., както и справка по чл.73 ал.6 от ЗДФЛ за изплатени през годината доходи за трудови правоотношения за 2019г. След 2013г. дружеството не е публикувало в Търговския регистър годишни финансови отчети. Въз основа на направените констатации.

Контролните органи от ТП на НОИ - С. град са предприели действия за служебно заличаване на данните по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 4. ал. 10. т. 4 от Наредба № Н-13 от 03.01.2020 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица".

Със задължителни предписания № ЗД-1 -21 -00821428\07.10.2020 г. са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица подадени от дружеството за всички лица, вкл. подадените данни за жалбоподателя.

С оглед установените при извършените проверки факти, от длъжностното лице – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. –град, е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00924823/26.05.2021 г., с което на основание чл.114 ал.2 т.2 и чл.114 ал.3 от КСО, е разпоредено жалбоподателят Д. В. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение, поради общо заболяване за периода от 15.04.2019г. до 17.05.2019г. в размер на 933,00 лева

Издаденото разпореждане е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-845/18.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, съдържащи се

по административната преписка, включително са представени допълнително доказателства във връзка с компетентността на органа, издал Разпореждане № РВ-3-21-00924823/26.05.2021, както и е проведен разпит на свидетеля М. Б. М.. Приети са представени от жалбоподателя писмени доказателства, свързани с образованието му и трудовото му правоотношение със [фирма].

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ С.-град. Съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията.

Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на Д. Я. Я. – З. –началник отдел –контрол по разходите на ДОО е възложено да постановява и подписва разпореждания за възстановяване на неоснователно платени суми по чл.114 ал.1 и ал.2 от КСО

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл.114 ал.2 т.2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По делото не се спори, че по отношение на Д. Р. В. са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност в общ размер на 933 лева за периода 15.04.2019г.-17.05.2019г.

След изплащането им е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ –С. град, вследствие на която са установени нови данни и документи, въз основа на които от административният орган е направен извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл.10 ал.1 и параграф 1 т.3 от ДР на КСО.

Съгласно текста на чл. 4. ал. 1. т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а. ал.1.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат

право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5. ал. 6. изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1. ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5. ал. 4. т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл.8,9 и чл.11 ал.1 и ал.2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а. ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

В тази връзка представянето на трудов договор и на заверено копие от трудова книжка, диплома за завършено висше образование и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, сочени като основно доказателство от жалбоподателя, не е единственото необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данни, подадени по реда на чл.5 ал.1 т.1 от КСО.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС. Шесто отд., напр.-Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС' по адм. д. № 9471/2020 г.. Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/20151.: Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.: Решение № 13914/20.11.2()14г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.: Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№9940/2014 г. и др.

Неоснователна и недоказана е претенцията на жалбоподателя, че е „осигурено лице“ по смисъла на закона и реално е полагал труд по представения трудов договор, поради

което има право на парично обезщетение поради общо заболяване.

В хода на производството по чл.117 от КСО, жалбоподателят е декларирал, че е работил в дружеството на длъжност юриконсулт, като в подадена декларация на 31.07.2021г./лист 68-59 от делото/ е декларирал, че е подписал трудов договор с А. Я., който му е изплащал и трудовите възнаграждени. Лице с такова име не е било управител или представител на търговското дружество. Представеният трудов договор е подписан от управителя на дружеството П. С., който съгласно дадените показания в съдебно заседание от свидетеля М. М. е в чужбина от 2017г. Като причина за прекратяване на трудовия договор в декларацията е посочено по собствено желание, а като основание в заповедта за прекратяване е посочен чл.328 ал.1 т.3 от КТ – с едномесечно предизвестие, поради намаляване обема на работа.

Разпитаният свидетел М. М. е заявил, че са работили онлайн и изплащането на заплатите е ставало чрез „У. Ю.“, което обстоятелство, противоречи на посоченото в декларацията от жалбоподателя, че е получавал трудовото си възнаграждение от А. Я..

Съдът не кредитира свидетелските показания на св.М., тъй като същите не кореспондират нито със заявените данни от самия жалбоподател в хода на проведеното административно производство, нито с констатациите на контролните органи на ТП на НОИ. Отделно от това съдът, отчете и обстоятелството, че свидетелят, също фигурира в регистър на ТП на НОИ С. град като осигурено лице с осигурител същото търговско дружество – [фирма]

Безспорно по делото е установено, че търговското дружество не е подавало годишни данъчни декларации за периода 2014г.-2019г., няма установен офис, нито търговски обекти, материални активи, складове, не е открит и представител на посочения адрес на управление и седалище в търговския регистър. Няма счетоводна отчетност и подавани данни и декларации в НАП съгласно данъчното ни законодателство за посочения период.

Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери до тези, фигуриращи в трудовия договор на жалбоподателя, за който са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

В тази връзка се налага обоснованият извод, че жалбоподателят, за който има подадени данни за сключени трудови договори няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1.ал.1 т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, тъй като не се установяват данни реално да е упражнявал трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10 ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

Изводът на административния орган, че са налице предпоставките на чл.114 ал.2 т.2 от КСО са законосъобразни и обосновани.

Неоснователно извършените осигурителни плащания следва да бъдат възстановени от жалбоподателя, за което в ТП на НОИ-С. град са представени документи за изплащане

на болничен лист и по чиято лична банкова сметка са преведени сумите.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. В. с постоянен адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.3, ап.8 срещу Решение № 1040-21-845 от 18.08.2021г.на Директор на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-903 от 25.06.2021г. от Д. Р. В. срещу Разпореждане № РВ.3-21-00924823/26.05.2021г. на длъжностно лице по реда на чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение, поради общо заболяване за периода от 15.04.2019г. до 17.05.2019г. в размер на 933,00 лева.

ОСЪЖДА Д. Р. В. ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: